

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή:

Λεωνίδας Ζέρβας, Γ. Μ. Δρίκος, Εἰάγ. Μπόμπος, Μιχ. Δέφνερ, Χρ. Σταμίδης, Γ. Ἀθανασόπουλος, Α. Παπαδημητρίου

Εὐρεία περίληψις λογοδοσίας Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 29-4-45

Τὸ Δ. Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως θεωρεῖ ἑαυτὸ εὐτυχὲς διότι προσέρχεται σήμερον, μετὰ τὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀπελευθέρωσιν τῆς τόσον δεινοπαθησάσης Πατρίδος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, νὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιον ὑμῶν τῶν συναδέλφων του.

Ὡς εἶναι γνωστὸν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 27ης Ἰουνίου 1943, κατέστησε ὑμᾶς ἐνημέρους ὄλων τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐνεργειῶν του τόσον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν γενικωτέρων μορφῆς ζητημάτων τοῦ κλάδου ὅσον καὶ τῶν ἀτομικῆς μορφῆς τοιούτων, τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως.

Δυστυχῶς, ἐπειδὴ τότε διετελοῦμεν ὑπὸ κατοχῆν, τῆς ὁποίας τὰς βαρβάρους ἐκδηλώσεις ὄλοι ὑπέστημεν καὶ μετὰ φρίκης ἔτι ἀναμνησκόμεθα, δὲν εἶχε τὴν εὐχέρειαν νὰ γνωρίσῃ εἰς ὑμᾶς τὸ ἔργον του τὸ ἀναγόμενον εἰς τὰς ἐπιδιώξεις εὐδωδῶσεως τῶν γενικωτάτων ἐνδιαφέροντος ζητημάτων, δηλ. τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα χαρακτηρίζονται ὡς Ἐθνικὰ τοιαῦτα. Τὸ μόνον ὅπερ τότε ἀνεκοινώθη ἦτο ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Λογοθετοπούλου παῦσις τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Δ. Σ. δηλ. τοῦ Προέδρου, λόγω ἀκριβῶς τῆς μετὰ σθένους ἀντιμετωπίσεως τῶν τοιαύτης φύσεως ζητημάτων.

Οὐδὲ κἂν νύξιν ἐγένετο τότε ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὰς τότε κρατούσας συνθήκας ἐκρίθη ὅτι ὄχι μόνον καλὸν τι δὲν θὰ προέκυπτε ἐκ τῆς δημόσιας γνωστοποιήσεως τῶν ἐνεργειῶν του, ἀλλὰ πιθανῶς καὶ καταστροφὴ ἀνεπανόρθωτος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προέλθῃ ἐκ τούτου ὄχι πλέον μόνον εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἰς τὰ μέλη τῆς καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἐνώσεώς μας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσαι ἐκ μέρους ὄλων κατεβλήθησαν προσπάθειαι.

Ἐκ τούτου ἐλήφθη ἐν ὁμοφωνίᾳ ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπιλαμβάνεται μετὰ ἄκρας περισκέψεως ἐπὶ παντὸς ζητήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παράσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν τότε κρατούσαν κατάστασιν νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ παρέμβῃ εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ἢ νὰ προκαλέσῃ τυχόν διώξεις τῶν μελῶν τῆς. Εἰς

αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποφάσεις τὸ Δ. Σ. ἤχθη ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἐνόμιζε ὅτι εἶχε τὴν ἐντολὴν ἢ τὸ δικαίωμα, αὐτὸ ἐκλεγεμένον καὶ τεταγμένον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κλάδου καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, νὰ προκαλέσῃ δι' ἀστόχου τινὸς ἐνεργείας ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῆς ἐξυπηρητήσεως, δηλαδή δοκιμασίας καὶ μόνον δοκιμασίας αἱ ὁποῖαι τόσον συχνὰ κατέληγον εἰς ἀνεπανορθώτους καταστροφάς.

Ἐκ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεών του, οὐδὲν ἀνεγράφετο περὶ τῶν ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν του.

Τὸ ὅτι εἰς δεκάδας συνεδριάσεών του τὸ Δ. Σ. ἀψηχολήθη ἐπὶ ζητημάτων τοιαύτης φύσεως, τὸ ὅτι εἰς δεκάδας συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Προέδρων συμμετέσχον οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Δ. Σ., τὸ ὅτι ὑπεγράφησάν τὰ συνταχθέντα πρὸς τοῦτο ὑπομνήματα διαμαρτυριῶν, τὸ ὅτι ἐν συνεχείᾳ ἐγένοντο καὶ σχετικὰ διαβήματα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, τῶν Πρυτάνεων τῶν Ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις καὶ τῶν προέδρων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῶν Προέδρων τῶν λοιπῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὄργανώσεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ.λ.π., τὸ ὅτι ὑπὸ τὰς κρατούσας τότε συνθήκας ἦτο δυνατόν, οἱ ὑπογράφωντες καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενα μέλη τῶν Δ. Σ. τῶν ὀργανώσεων ἂν ὄχι καὶ ἄλλοι, νὰ ἀχθῶσι ἴσως μέχρι καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, δὲν ἦτο δυστυχῶς δυνατόν νὰ λεχθῶσι μέχρις ἐπ' ἐσχάτων ἀκόμη.

Εἰς ὄλους πρέπει νὰ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως ὡς ἐκπρόσωπος τούτου ἐπαύθη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου Ἀκαδημίας Πρυτάνεων τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῶν λοιπῶν προέδρων ἀκριβῶς διὰ τὴν μετὰ σθένους ἀντιμετώπισιν τῶν Ἐθνικῶν ζητημάτων.

Ἦδη τὸ Δ. Σ. ἀποκαλύπτει ἐνώπιον ὑμῶν ἐν συνόψει καὶ μόνον μίαν πτυχήν τῆς δράσεώς του, ἣτις ἂν καὶ εἰς πολλοὺς ἐτύγχανε γνωστὴ εἰς τοὺς περισσοτέρους ὅμως δὲν ἦτο γνωστὴ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς.

Τὸ Δ. Σ. ζητεῖ ὅπως τῷ ἐπιτραπῆ νὰ μὴ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἔργον του ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1942 μέχρι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 27 Ἰουνίου 1943, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο ἀπετέλεσε ἀντικείμενον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ταύτης, ἀλλὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἀπὸ 27-6-1943 ἔργον του μέχρι σήμερον καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ πράγματα ἐκτεθέντα ἤδη ἐνώπιον ὑμῶν.

Τὸ Δ. Σ. ἐν συνεχείᾳ τῆς μετὰ τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ἐκλεγείσης κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 27—6—43, συσκέψεως καὶ μετὰ διεξονυχιστικὴν συζήτησιν ἐνέκρινε τὴν ἐπιδίωξιν τῶν κατωτέρω προτάσεων βασικῶς τὴν ἐπίτευξιν τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ συνιστωμένου τότε παραγωγικοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν ἀνέργων χημικῶν, διότι διέβλεπε ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τεθῶσι αἱ βάσεις τῆς ἐνισχύσεως πολλῶν συναδέλφων, οὕτω ἐπεδιώχθη :

1) Ἡ ἐνίσχυσις ὑπὸ τοῦ Κράτους τοῦ νεοσυσταθέντος συνεταιρισμοῦ τῶν ἀνέργων διὰ δανείου ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (100.000.000) δραχμῶν τοῦλάχιστον, ἵνα δυνηθῆ οὕτω καὶ ἀνταποκριθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν του.

2) Ἡ χορήγησις εἰς τὸν ὡς ἄνω συνεταιρισμὸν πρώτων ὑλῶν πρὸς λειτουργίαν σαπωνοποιείου καὶ ποτοποιείου.

3) Ὅπως τὰ δυνάμενα νὰ λειτουργήσουν λόγω ὑπαρχουσῶν πρώτων ὑλῶν ἐργοστάσια καὶ μὴ λειτουργοῦντα, διαταχθοῦν καὶ ἐπαναλάβουν τὰς ἐργασίας των, ὥστε νὰ ἀπασχοληθοῦν οἱ εἰς ταῦτα ἐργαζόμενοι χημικοί.

4) Ὅπως οἱ ἀπασχολούμενοι χημικοὶ τῶν μὴ ἐργαζομένων ἐργοστασίων ἐλλείψει πρώτων ὑλῶν, ἀμείβονται βάσει τῶν συλλογικῶν συμβάσεων.

5) Ὅπως καταργηθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι ἄδειαι ἐκ περιτροπῆς ἐργασίας καὶ μὴ ἐκδίδονται τοῦ λοιποῦ νέαι τοιαῦται.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω ἐτονίσθη εἰς τὸ συνταχθὲν ὑπόμνημα ὅτι ἐκρίνετο ἀναγκαῖον διὰ τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ Νόμου νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὰς βιομηχανίας νὰ προβῶσιν εἰς σύναψιν δανείων ἀπὸ τὰς Τραπεζὰς, πρὸς ἀντιμετώπισιν ταμειακῶν ἀναγκῶν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι, αἱ διάφοροι ἐπιχειρήσεις μεγάλως βεβαρυμέναι διὰ χρεῶν πολεμικῶν, ἀπηλλάγησαν τῶν χρεῶν των λόγω τοῦ πληθωρισμοῦ. Οὕτω ἐν ταύτῳ θὰ ἀνταποκριθῶσιν αἱ Βιομηχανίαι ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ στοιχειώδες καθηκὸν των, ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ των, ἐξασφαλίζουσαι εἰς αὐτὸ τὰ μέ-

σα πρὸς συντήρησίν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ διατηρηθῶσι τὰ στελέχη, ἅτινα ὡς τεχνικῶς κατηρτισμένα καὶ προσηρμοσμένα πρὸς τὸν κύκλον ἐργασιῶν των ἀποτελοῦσι τὸ ἀσφαλέστερον καὶ βασικώτερον περιουσιακὸν των στοιχεῖον.

6) Ὅπως τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα χορηγηθῆ εἰς ὅλους τοὺς χημικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ ὑπαλλήλους ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Πρὸς ἐνίσχυσιν τόσον τῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν τοιούτων ἐργαζομένων χημικῶν.

7) Ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐξασφάλισις εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς παρὰ ταῖς Ἐταιρείαις ἐργαζομένους χημικοὺς, κρατικῆ μερίμνη, τῶν ἀπαραιτήτων τροφίμων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς διατροφῆς των. Ἐφ' ὅσον δὲ τυχόν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ χορηγηθῆ τὸ ἀντίστοιχον χρηματικὸν ποσόν.

8) Ὅπως αἱ κατὰ τὸν τελευταῖον Νόμον 410 τῆς 4ης Αὐγούστου 1943 προβλεπόμεναι προαγωγαὶ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν χημικῶν ὄλων τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἀνεξαρτήτως πόλεως εἰς ἣν ὑπηρετοῦσιν οὗτοι.

9) Ὅπως τροποποιηθῆ ὁ σχετικὸς νόμος περὶ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, καὶ ἐπιτραπῆ οὕτω ἡ πρόσληψις γυναικῶν χημικῶν εἰς αὐτό.

10) Ὅπως ἀπαγορευθῶσιν αἱ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, καταλλήλως ἐκτιμωμένου, μεταθέσεις χημικῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον.

11) Ὅπως μονιμοποιηθῶσιν οἱ ἕκτακτοι οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς χημικοὶ παρὰ ταῖς ὑπηρεσίαις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (ἔδαφολογικὸν ἐργαστήριον, ἐργαστήριον γεωργικῆς τεχνολογίας, σταθμὸς οἴνου καὶ ἀμπέλου) ὡς καὶ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ.

Τὸ Δ. Σ. ἐπελήφθη τοῦ διακανονισμοῦ διαφόρων ζητημάτων, κατὰ κύριον λόγον ἀναγομένων εἰς διακανονισμὸν ἀποδοχῶν, ἀφορώντων δὲ πλείστους ὅσους συναδέλφους, ὡς τοὺς κ. κ. συναδέλφους, Μαρῖαν Ἀδριανοῦ Καλαμπάλικη, συναδέλφους τοῦ Α. Σ. Ο., Γεώργιον Μπέτσην, συναδέλφους Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας, συναδέλφους Ε.Τ.Μ.Α., Κλέαρχον Βούρβουλην, συναδέλφους Ο.Π.Α. Α., ἐκτάκτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ.τ.λ.

Τὸ Δ. Σ. ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν προέδρων τῶν ὀργανώσεων, ἐπελήφθη τοῦ διακανονισμοῦ γενικωτέρων καὶ εἰδικωτέρων ζητημάτων, τόσον αὐτεπαγγέλτως ὅσον καὶ κατόπιν ὑποβολῆς ὑπομνημάτων παρὰ διαφόρων ὀργανώσεων, ὡς ἀναπήρων τῶν διαφόρων πολέμων, φυματικῶν πολέμου, σπουδαστικῶν ἐπιτροπῶν κ.τ.λ.

Τὸ Δ. Σ. δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀφορώντων τοὺς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐπισιτισμοῦ ὑπηρετοῦντας συναδέλφους.

Τὸ Δ. Σ. ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐκ τῶν συναδέλφων οἰνολόγων ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος

διακανονισμού των παρά του Ο. Π. Α. Α. έκτελουμένων αναλύσεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν γίνονται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως μεταξὺ ἄλλων προσπαθειῶν προέβη εἰς συντόνους ἐνεργείας παρά τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκμεταλλεύσεως τῆς Κωπαΐδος διὰ τὴν χορήγησιν σίτου καὶ ἄλλων γεωργικῶν καὶ κηπουρικῶν προϊόντων πρὸς διανομὴν μεταξὺ τοῦ συνόλου τῶν ἐν Ἀθήναις Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως. Αἱ προσπάθειαι τοῦ εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως ὅτε λόγω αἰτίων ἀνωτέρας βίας, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς εὐδωσέως τῶν ἐνεργειῶν του, ἡ ἀλλαγὴ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐταιρίας ἐπέφερε τὴν μεταίωσιν των.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν Συνεδρίασιν του τῆς 18)10)44 ἐδέχθη τὸν παρά τῷ Συνεταιρισμῷ ἀνέργων, ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου τόσαι κατεβλήθησαν προσπάθειαι ἐκ μέρους τῆς Ε. Ε. Χ., ὑπεσχέθη πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν διὰ τὴν εὐδωσιν τοῦ ἔργου τοῦ συνεταιρισμοῦ, συγχρόνως δὲ διέτύπωσε καὶ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ τὴν πλέον εὐρυθμον λειτουργίαν τούτου.

Τὸ Δ. Σ. κατόπιν ἐγγράφου τῆς ὁμοσπονδίας Γεωπόνων τῆς Ἑλλάδος σχετικῶς μετὰ τὴν τότε σχεδιαζομένην περικοπὴν τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος τῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων Χημικῶν, μετέσχε τῆς εἰς τὸ τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον γενομένης συσκέψεως. Ἐν συνεχείᾳ ταύτης προέβη εἰς ἐνεργείας παρά τῷ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἀποτροπὴ τοῦ ὡς ἄνω μέτρου.

Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 20)10)43 ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀπὸ κοινοῦ σύσκεψιν, οἱ Συνάδελφοι κ. κ. Δημ. Παπουτσάνης, Θεόδ. Ἀλεπουδέλης, Π. Μόσχος, δι' ἀνταλλαγὴν γνώμων ἐπὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ σαπωνοποιείου τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν ἀνέργων ζητημάτων. Μετὰ διεξουχιστικὴν συζήτησιν ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως τὸ μὲν ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐξεύρεσις πρώτων ὑλῶν διὰ διατακτικῶν τὸ δὲ νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ παράλληλος ἐξεύρεσις τοιούτων καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ὑπὸ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ τιμαὶ προσκλήσεως θὰ εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ πώλησις τῶν προϊόντων εἰς τιμὰς ἐξυπηρετούσας τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Τὰ ὡς ἀνωτέρω κατέστησαν γνωστὰ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐπανελήφθη καὶ πάλιν ἡ παρά τῶν ὡς ἀνωτέρω Σαπωνοβιομηχανῶν ἀπὸ πολλοῦ γενομένη προσφορὰ παροχῆς πάσης δυνατῆς βοήθειας ἐν τῷ μέτρῳ τῆς εἰδικότητός των διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ ἤτις παρεσχέθη ἐφ' ὅσον ἐζητήθη.

Τὸ Δ. Σ. συνεκάλεσε τὴν 27)10)1943 σύσκε-

λιν σχετικῶς μετὰ τὴν μελέτην τοῦ ὄλου ἐπισιτιστικοῦ προβλήματος τῆς χώρας ὡς τοῦτο ἐτίθετο τότε. Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐκλήθησαν ὅπως παραστῶσιν οἱ Κοι Κοι Κ. Βέης, Σ. Γαλανός, Θ. Σταθόπουλος, Γ. Πανόπουλος, Κ. Δόσιος, Α. Μαρανῆς, Ἄντ. Κωνσταντινίδης, Δ. Παπουτσάνης, Α. Κώνστας, Παν. Κατσούλης, Γεώργ. Τερμεντζῆς, Ἰωάν. Κανδήλης, Γ. Ἀθανασόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Μιχ. Πατρικιᾶδης, Παν. Ἀδριτσάκης, Β. Βλάχος, ὁ Δ)ῆς τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. καὶ ὁ Δ)τῆς Ἀλιείας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Τὰ ἐκ τῆς συσκέψεως ταύτης συμπεράσματα ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις τῶν ἀπόψεων οἵτινες ἀνεπτύχθησαν παρά τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Καταναλωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ χημικῶν κατὰ τὸ 1ον Πανεπισιτιστικὸν Συνέδριον τὸ συγκληθὲν ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συλλόγου τῶν ἐμποροῦπαλλήλων.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐπισιτιστικὸν Συνέδριον διευτυπώθησαν ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐνώσεως τὰ ὡς κατωτέρω «ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς λαδιοῦ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εὐρίσκεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν οἵτινες δεσμεύουν μεγάλας ποσότητας ἐλαίου εἰς τὰ παραγωγικὰ κέντρα, κυρίως Κρήτην καὶ Μυτιλήνην, ἐμποδίζουσι δὲ τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὰ ἀστικά κέντρα τῆς χώρας με σκοπὸν νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν πληθυσμὸν λόγω πείνης νὰ ἐγγραφῆ εἰς τοὺς καταλόγους ἐργατῶν διὰ τὴν Γερμανίαν».

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθωρισμοῦ διευτυπώθη ὅτι ὁ πληθωρισμὸς, ὑπὸ τὰς κρατούσας τότε συνθήκας θὰ συνεχίζεται ἐπ' ἄπειρον ἐφ' ὅσον αἱ ἀρχαὶ Κατοχῆς δὲν διευκολύνουν τὸ Κράτος ὥστε τοῦτο ἀντὶ τῶν εἰς δραχμὰς ἀυξήσεων νὰ παρέχῃ τρόφιμα εἰς τοὺς ἐργαζομένους.

Πρὸς ἐκπόνησιν σχεδίου διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 καὶ συναφῆ τοῦ Ν. 16 τοῦ 1943 ἐκδοσιν τοῦ Δ)τος δι' οὗ θὰ καθορισθῶσι τὰ ἔργα, σκεύη κλπ. τῶν ἰδιωτικῶν χημικῶν ἐργαστηρίων τὸ Δ. Σ. συνέστησε ἐπιτροπὰς αἰτινὲς καὶ εἰσηγήθησαν καταλλήλως. Ἀπομένει τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῆς καταλλήλου στιγμῆς διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς τελικῆς ρυθμίσεως τῶν ἀνωτέρω, ἐν ὅψει τῶν γενικωτέρων οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 27)6)1943.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 743 Ν. τοῦ 1943 προεβλέπετο ἡ δυνατότης προσκλήσεως πτυχίου εἰδικῶν σπουδῶν παρ' ἀκροατῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Ε. Μ. Π. Τὸ Δ. Σ. ἐνήργησε ἐν προκειμένῳ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐν λόγω διατάξεως, ὅπερ καὶ ἐπέτεύχθη.

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ἐκάλεσε ἀπὸ τῆς

17/11/1943 τὰ μέλη ταύτης πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος διενεργηθέντα ἔρανον χειμερινῆς βοήθειας. Ἡ ἔκκλησις τοῦ αὐτῆ ἀπέφερε τὸ ποσὸν τῶν 105.080.400 δραχ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 88.000.000 δραχ. κατετέθησαν δια τῆς ὑπ' ἀριθ. 967 ἀποδείξεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ταύτην τὸ ὑπόλοιπον δὲ μετὰ τὴν ἀφαιρῆσιν διαφόρων μικροεξόδων ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν βοηθημάτων τῆς Ε.Ε.Χ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς.

Τὸ Δ. Σ. ἐισηγήται πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν τόσοσιν πρὸς τοὺς ἐνστερνισθέντας καὶ χρηματικῶς ἐνίσχυσαντας τὴν προσπάθειάν του ταύτην, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ὀπωσθήποτε συμβαλόντας πρὸς τοῦτα.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., ἐπὶ αἰτήσεως συναδέλφων ὑπηρετούντων εἰς τὸν Ο.Π.Α.Α. καὶ δὴ τῶν μακρῶν τοῦ κέντρου, ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καὶ συνέβαλε κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τοῦτο.

Δια σειρᾶς διαβημάτων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας, Γενικῷ Χημειῷ τοῦ Κράτους καὶ Ὑπουργεῖῳ Ἐπισιτισμοῦ ἐπεδίωξε τὴν ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν συναφῶν τῶν συναδέλφων τῶν ἀργούντων Κυλινδρομύλων. Δὲν ἐπετεύχθη δυστυχῶς ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος, πάντως ὁμως ἐξησφαλίσθη ἡ ὑπαγωγὴ τῶν εἰς βελτιωμένην πῶς κατηγορίαν ἀποδοχῶν.

Τὸ Δ.Σ. ἐπελήφθη ἐκ νέου τῆς μελέτης τῶν εἰς τὸν παραγωγικὸν Συνεταιρισμὸν ἀνέργων χημικῶν, ἀνακυψαντῶν ζητημάτων. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ τῆς 14|12|43 κατόπιν προσκλήσεως ἐδέχθη τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ συναδέλφους, κ.κ. Παντ. Ἀνδριτσάκη, πρόεδρον, Δημήτριον Φωτιάδην ἀντιπρόεδρον, Στέφανόν Ἀνδρέου γενικὸν γραμματέα καὶ Ἀθανάσιον Μήτσου ταμίαν. Ἐφερε εἰς γνῶσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω συναδέλφων, μετὰ τῶν ἄλλων, κυρίως τὸ ὅτι, μετὰ τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπεκράτει, μεγάλη δυσφορία τόσοσιν διὰ τὸν τρόπον λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ὅσον καὶ διὰ τὸν τρόπον ἀντιμετώπισεως τῶν οικονομικῶν ζητημάτων αὐτοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τὸν τρόπον διακανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν συνεταιρῶν.

Αἰτία ὄλων τῶν ἀνωτέρω αἰτιάσεων, κατὰ τὴν γνώμην τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος συναδέλφων, ἦτο τὸ ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ παρὰ τὰς ρητὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, δὲν ἐπετεύχθη ἡ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συνόλου, κατανομὴ τῶν ἀπολαύων, μετὰ τῶν στερζάντων εἰς τὴν ἀμελλητί παροχὴν τῶν πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ὑπηρεσιῶν τῶν συνεταιρῶν. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο διε-

πιστοῦτο διὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἀποδοχῶν ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 2 μέχρι 4 προκειμένου περὶ τῶν ἀπλῶν συνεταιρῶν, πρὸς 20 καὶ πλέον δέ, προκειμένου περὶ μελῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Τὸ Δ. Σ. ἐν συνεχείᾳ, ἀφορμὴν λαβὼν, ἐκ τῆς ἐκ ἀπορρίψεως αἰτήσεων συναδέλφων πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν, μετὰ τῶν ὁποίων διελαμβάνοντο καὶ αἰτήσεις, συναδέλφων ἀπὸ εικοσαετίας περίπου μελῶν τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως συνέστησε τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατόν τρόπον ἐξυπηρέτησιν τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος συναδέλφων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ζήτημα ἠθικῆς τάξεως ἀπῆτει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου τῶν δυσπραγούντων συναδέλφων συμμέτρως καὶ τὴν ἐκ παραλλήλου καταβολὴν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐισοδημάτων τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Τὸ Δ.Σ. λυπεῖται διότι εὐρίσκεται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀναφέρῃ ὅτι δυστυχῶς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τῶν ἀνέργων συναδέλφων, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσαι κατεβλήθησαν προσπάθειαι, συνέβησαν πρωτοφανῆ καὶ ἐξαιρετικῶς λυπηρὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα σεβόμενον τὸ κύρος τῆς τάξεως τῶν Χημικῶν ἀποφεύγει νὰ ἐκθέσῃ καὶ ἐν λεπτομερείᾳ.

Τὸ Δ.Σ. ἐπέτυχε κατὰ τὰς ἐορτὰς Χριστουγέννων καὶ Νέου ἔτους τὴν χορήγησιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000.000 δραχ. πρὸς διανομὴν μετὰ τῶν ἀπόρων μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διεβιβάσθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συσταθεῖσαν ἐπιτροπὴν διανομῆς βοηθημάτων ἧτις καὶ διένειμε αὐτό.

Τὸ Δ. Σ. ἐβοήθησε διὰ παντὸς τρόπου τὴν ἐπιτροπὴν βοηθημάτων πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς.

Κατόπιν αἰτήσεως συναδέλφων διαβιβασθείσης διὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ, ἐνεκρίθη ὅπως ἐπιτρέπη εἰς ὁμάδα συναδέλφων ἧτις ἐμελέτα τὴν μελλοντικὴν οικονομικοβιομηχανικὴν διάρθρωσιν τῆς χώρας νὰ χρησιμοποίησιν τὸ ἐντευκτήριον τῆς ἡμετέρας ἐνώσεως ὡς αἴθουσαν διαλέξεων ἐπὶ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος θεμάτων.

Εἰς ἑτέραν συνεδρίασιν ἐγένοντο δεκτὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἅτινα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καθόρισαν τὰς λεπτομερείας τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον θὰ ἐλάμβανον χώραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως καὶ αἰ πρὸς τοῦτο γενησόμεναι προσκλήσεις θὰ ὑπεγραφοῦντο παρὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Δ.Σ.

Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀδειῶν καὶ κατεβλήθησαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς αἱ δέουσαι προσπάθειαι, πλὴν ὁμως καίτοι αἱ ἀδειαι ἐχορηγοῦντο, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ προφανῶς καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔλαβον χώραν αἱ ὀμίλια αὐταί.

Ἐπὶ αἰτήσεως συναδέλφου ὑπηρετήσαντος εἰς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν, σχετικῶς πρὸς τὴν καταβολὴν προσπαθειῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐκ τούτων ἀνέργων, τὸ Δ.Σ. ἐζήτησεν ἀρμοδίως παρὰ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἣτις ἐφαρμοζομένη θὰ διευκόλυνε τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος. Ἐπετεύχθη οὕτω ἡ ἐκδοσις σχετικῶν διαταγῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑποβολῆς παρὰ τῶν ἀλευροβιομηχανῶν πινάκων ὑπογεγραμμένων καὶ παρὰ τῶν χημικῶν τῶν Ἀλευρομύλων. Δυστυχῶς καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω διαταγῶν τὸ ζήτημα δὲν ἐπελύθη καὶ ἐκ τούτου τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ἐνήργησε παρὰ τῷ Διεθνεῖ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ καταλλήλως, ἥλπιζεν δ' ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ αὐταῖ συνεπικουρούμεναι καὶ ἀπὸ τὰς ἀτομικὰς προσπάθειαις τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων θὰ εὐοδοῦντο. Δυστυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐπετεύχθη τοῦτο.

Τὸ Δ.Σ. κατόπιν σειρᾶς διαβημάτων παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ ΕΛΜΑ ἐπέτυχε τὴν χορήγησιν παρὰ ταύτης ποσοῦ 790 ὀκάδων ἐλαιολάδου ὅπερ καὶ διενεμήθη μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ΕΕΧ.

Τὸ Δ.Σ. κατόπιν τῆς δημιουργίας Χημικοῦ Τμήματος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης προέβη εἰς ἐντονον διάβημα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Παιδείας. Διὰ τούτου κατέδειξε ὅτι ἡ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δημιουργία καὶ ἄλλης χημικῆς Σχολῆς εἶναι αὐτόχρημα καταστρεπτικὴ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πλείστοι συνάδελφοι παρέμενον καὶ παραμένουν ἄεργοι καὶ πρὸ ἀκόμῃ τῆς ἐγκληματικῶς ἐπιτραπίσεως ἐλευθέρως καὶ ἄνευ ἐξετάσεων ἐγγραφῆς εἰς τὸ χημικὸν τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Δυστυχῶς οἱ ὡς Ἐθνικοὶ λόγοι προβληθέντες ἰσχυρισμοί, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Διὰ τῆς ὅλως ἀδικαιολογήτως ληφθείσης Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, ἐνῶ δὲν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετηθῶσι ἀπὸ οὐδεμιᾶς ἀπόψεως γενικώτερα συμφέροντα, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῆ ἡ διόρθωσις τοῦ κακοῦ, θὰ δημιουργηθῶσι μόνον δυστυχεῖς συνάδελφοι, ἐπιτείνοντες οὕτω τὸν ἐν τῷ κλάδῳ σοβοῦντα ὑπερπαγγελματισμὸν καὶ τὰς ἐκ τούτου ὀλεθρίας συνεπειὰς διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Τὸ Δ.Σ. κατέβαλε πλείστας ὄσας προσπάθειαις παρὰ τῷ Διεθνεῖ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ διὰ τὴν χορήγησιν εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως εἰς τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως. Οὕτω ἐπετεύχθη μέχρι σήμερον ἡ χορήγησις 804 ζευγῶν ὑποδημάτων γυναικείων. Πρὸς τούτοις δὲ ἡ ἔγκρισις τῆς χορηγήσεως τριάκοντα μιᾶς ἐνδυμασιῶν διὰ ἰσαριθμούς συναδέλφους τοῦ συνεταρισμοῦ ἀνέργων.

Τὸ Δ.Σ. ἐπέδωξε τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου

Ἐπισιτισμοῦ χορήγησιν εἰς τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως δεμάτων τροφίμων.

Τὸ Δ.Σ. παρέσχε πᾶσαν ἐνίσχυσιν τόσον πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης, ἐν τῷ μέτρῳ πάντως τῶν ἐκ τῶν πραγμάτων οικονομικῶν δυνατοτήτων τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως.

Εἰσηγῆται δὲ πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν αὐτῆς διὰ τὰς παρὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν καταβληθείσας ἀόκνους προσπάθειαις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν.

Κατὰ τὴν θητείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπετεύχθη ἡ χορήγησις διὰ τὰς ἐργαστηριακὰς ἀνάγκαις τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως καὶ τῶν ἐργαστηρίων τῆς Βιομηχανίας ἱκανῶν ποσοτήτων λευκοῦ καὶ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος.

Τὸ Δ.Σ. ἐπέδωξε ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1944 τὴν ὀνομασίαν ὡς ἐφέδρων ἀξιοματικῶν τῶν φοιτησάντων κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1941 συναδέλφων εἰς τὸν οὐλαμὸν ἐφέδρων ἀξιοματικῶν τοῦ Κέντρου Χημικοῦ Πολέμου.

Τὸ Δ.Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως λυπεῖται ἤδη διότι εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, τὰ τελευταῖα ἀτύχη γεγονότα, ἅτινα δυστυχῶς ἔλαβον χώραν ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως τῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος μας συμμαχικῶν ἐνεργειῶν.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς συνάδελφοι μετὰ τῶν ὁποίων καὶ δύο μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ἐνόμισαν ὅτι εἶχον τὸ δικαίωμα ἐρήμην τῆς πλειονότητος τῶν συναδέλφων νὰ ἀποτολμήσωσι τὴν πραξικοπηματικὴν ἀνατροπὴν τοῦ Δ.Σ. τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, καὶ νὰ ἐκτρέψωσι αὐτὴν οὐχὶ πλέον τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῆς ἀλλὰ νὰ θέσωσι ταύτην ἴλιαν περιτέχνως, ὑπὸ ἐξωφθάλμως ἀπατηλὰ προσχήματα, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν πολιτικῶν καὶ μόνον ἰδεολογιῶν.

Τὸ ὅτι τὸ ἀνάλογον συγχρόνως ἀπετολμήθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ὀργανισμούς, ὡς εἶναι εἰς ὄλους ἤδη γνωστὸν, καθιστᾷ αὐταπόδεικτα τὰ ἐλατήρια τοῦ ἀποτολμηθέντος πραξικοπήματος.

Καὶ ἤδη ἄς ἐπιληφθῶμεν τῆς ἐν περιλήψει καὶ μόνον σκιαγραφίας αὐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως ἐκτάκτως συνεδριάσαντος κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς 11/9/44 καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ προεδρεύοντος Κου Ν. Καρνή ἐνεκρίθη ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως ἐπειγούσης φύσεως Ἐθνικῶν ζητημάτων.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Σωτηρίας συνήλθε εἰς πρώτην συνεδρίαισιν ἐντὸς 36 ὥρων ἥτοι τὴν 8 π. μ. τῆς

13)9)44. Κατά την άρχήν της συνεδριάσεως ο Κος Καρνής λαβών τον λόγον ηύχαρίστησε τους προσελθόντας και μεταξύ άλλων είπεν ότι το Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. προσεπάθησε πάντοτε μέχρι σήμερα να κάμη το καθήκον του και έπραξε τούτο.

Έν τούτοις λόγω των έκτάκτων περιστάσεων έκρινε σκόκιμον να συγκαλέση ύμās και να συστήση την παρούσαν έπιτροπήν την όποιαν άς άποκαλέσωμεν Έπιτροπήν Έθνικής Σωτηρίας προς ένίσχυσιν του ύπό τās σημερινάς συνθήκας δυσχεροϋς έργου του. Είσηγήθη έν συνεχεία ως σκοπόν της συγκλήσεως της έπιτροπής 1ον) την έπιδίωξιν της άποφυλακίσεως των κρατουμένων και 2ον) την έπιδίωξιν της άποτροπής της προκλήσεως ζημιών εις την περιφέρειαν Άθηνών-Πειραιώς και περιχώρων και λοιπήν Ελλάδα, έν δψει της άρξαιμένης ήδη ύποχωρήσεως των κατακτητών. Κατά την έπακολουθήσαν συζήτησιν άνεγνωρίσθη το έργον του Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. παρά τās έκ της πραγματικότητας άντιξοότητος. Κατά πρότασιν γενομένην άποδεκτήν παρ' ύλων, ή έκπροσωπήσις της Έπιτροπής Έθνικής Σωτηρίας άνετέθη εις το Δ.Σ. της Ένώσεως το όποιον όσάκις θα έχρειάζετο ένίσχυσιν θα άπηυθύνετο προς τους έκ των μελών της έπιτροπής Κους Γ. Ματθαίουπουλον και Κ. Βένη ή και θα συνεκάλη την όλομέλειαν ταύτης.

Κατά την συνεδρίασιν άπεφασίσθη όπως καταβληθώσι όλαι αί δυναται προσπάθειαι 1) Διά την άποφυλάκισιν όλων των παρά των κατακτητών κρατουμένων, 2) Διά την άποφυλάκισιν όλων των παρά των Έλληνικών Άρχών κρατουμένων, έκτός των κρατουμένων διά παραβάσεις του κοινοϋ ποινικοϋ δικαίου και 3) Διά την άποτροπήν της προκλήσεως ζημιών εις Άθήνας-Πειραιά και Περίχωρα ως και λοιπήν Ελλάδα κατά την ύποχώρησιν των Γερμανών.

Οϋτως είχον έν γενικαίς γραμμαίς τά πράγματα, κατά τās προσεχείς δ' ήμέρας ό έκπρόσωπος του Δ.Σ., ό προεδρεύων άντιπρόεδρος, ως έκ των πραγμάτων προκύπτει, δέν προέβη εις οϋδεμίαν ένέργειαν, καθ' όσον. οϋτε την ένίσχυσιν μέλους τινός του Διοικητικοϋ Συμβουλίου έζήτησε προς τούτο, οϋτε το Διοικητικόν Συμβούλιον συνεκάλεσε προς τούτο, οϋδέ και άνέφερε τί περί τούτου εις τι μέλος του Δ. Συμβουλίου μέχρι του σημείου ώστε εϋλόγως να γίνη τοϋτο άντικείμενον συζητήσεως κατά την συνεδρίασιν του Δ.Σ. της 28-9-44.

Καί ένφ' κατ' αυτόν τον τρόπον έξεληήθη παρά του προεδρεύοντος άντιπροέδρου ότι έπρεπε να έπιληφθή διά την έκπλήρωσιν των άποφάσεων της πρώτης συνεδριάσεως της Έπιτροπής Έθνικής Σωτηρίας, την πρωίαν της 19)9)44 διά περιτέχνου προσπάθειας, άποπειράται να έπιτύχη την σύγκλησιν όχι της όλομελείας της Έπιτροπής Έθνικής Σωτηρίας

άλλά κυρίως των ίδεολογικώς όμοφρόνων του πλαισιουμένων Ίσως και ύπό μερικών άλλων έκ των μελών της, έφ' όσον, αί γενόμεναι ένέργειαι το διαπιστοϋσι πλήρως.

Η έπιδιωχθείσα συνεδρίασις τελικώς δέν έπραγματοποιήθη άπεφασίσθη όμως όπως το Δ.Σ., κατά την Συνεδρίασιν της έπομένης έπιληφθή του άντικειμένου της γενησομένης συνεδριάσεως της έπιτροπής, ή έπιτροπή δέ συνέληθη την 8ην πρωϊνήν της 22/9/44.

Την έπομένην 21/9/44 δυστυχώς οι έκ των συναδέλφων κ. κ. Ν. Καρνής και Κ. Μακρής άπουσίασαν έκ της συνεδριάσεως του Δ.Σ.

Την 22/9/44 ήμέραν Παρασκευήν συνήλθεν εις την 2αν συνεδρίασιν της ή Έπιτροπή Έθνικής Σωτηρίας.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ένώσεως, προεδρεύων της συνεδριάσεως, έπειδή ήτο άπών κατά την πρώτην συνεδρίασιν της έπιτροπής, λόγω άσθενείας, έζήτησε από τον άντιπρόεδρον του Δ.Σ. να κάμη την δέουσαν είσηγησιν, όστις και είσηγήθη ως άκολουθως :

«Πρό μικροϋ έπληροφορήθην ότι, παρά του άρχηγού των φιλελευθέρων κ. Θ. Σοφούλη και άλλων άρχηγών πολιτικών κομμάτων, ως και στρατιωτικών παραγόντων, άπεστάλη μήνυμα προς την Έθνικήν Κυβέρνησιν διά του όποίου, ύπεδεικνύετο ότι δέν θα ήτο σκόπιμος ή άμεσως διάλυσις των ταγμάτων άσφαλείας. Έπειδή το τοιοϋτον θεωρείται ως αντίθετον προς τά ύπό της Έθνικής Κυβερνήσεως έξαγγελθέντα άφ' ενός, άφ' έτέρου δέ θα φέρει εις έμφύλιον πόλεμον, θεωρώ έπάναγκες όπως προβώμεν εις κάθε δυνατόν διάβημα πλησίον των Πολιτικών άρχηγών διά να άναθεωρήσουν τās σκέψεις των και άνακαλέσουν το μήνυμα, έκ παραλλήλου δέ προβώμεν εις κάθε ένέργειαν διά την άμεσον διάλυσιν των ταγμάτων Άσφαλείας.

Ο Προεδρεύων κ. Κ. Νεϋρος λαβών τον λόγον είπε: «Δέν έχομεν οϋδέν τεκμήριον το όποιον μάς πείθη, ότι οι προαναφερθέντες άρχηγοί Κομμάτων άπέστειλαν τηλεγράφημα τοιοϋτου περιεχομένου εις την Έθνικήν Κυβέρνησιν. Έπομένως δέν δυνάμεθα να ένεργήσωμεν προς την κατεύθυνσιν ήν ύπέδειξεν ό κ. Καρνής, στηριζόμενος μόνον εις φήμας».

«Ός άτομον πιστεύω και έγώ, και μάλιστα κατόπιν του μυνήματος της Έθν. Κυβερνήσεως διά την διάλυσιν των ταγμάτων άσφαλείας, ότι έπιβάλλεται όπως ταϋτα διαλυθοϋν καθ' όσον ή τυχόν διατήρησις των δύναται να οδηγήσιν εις έμφύλιον σπαραγμόν.

« Δέχομαι δέ να συμμετάσχω προσωπικώς εις κάθε έπιτροπήν, ήτις θα έκαμε ένεργείας προς της κατεύθυνσιν ταύτην. Έν τούτοις παρά τās προσωπικάς μου αϋτάς άντιλήψεις πιστεύω ότι το ζήτημα τοϋτο δέν είναι άπηλαγμένο πολιτικοϋ περιεχομένου».

Πρὸς τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Προέδρου συν-ετάχθη ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν συνεχείᾳ προσέθεσε: «Νομίζω ὅτι ἡ μονομερῆς ἐνέργεια τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς ἐκ χημικῶν δὲν θὰ ἔχη κανὲν ἀποτέλεσμα. Οὔτε θὰ καταστή κἂν δυνατὴ ἡ παρουσίασις πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ διὰ τοῦτο προτείνω ὅπως ἔλθωμεν εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν, τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοὺς ἄλλους Προέδρους τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Σωματείων διὰ μίαν ἀπὸ κοινοῦ κατεῦθυνσιν τῆς διαλύσεως τῶν Ταγμάτων».

Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο παμφηφει δεκτὴ. Κατόπιν ἐπὶ τοῦ γεννηθέντος ζητήματος τοῦ ποῖος θὰ κάμῃ τὴν ἄνω ἐνέργειαν, δηλαδὴ τὴν συνεννόησιν μὲ τοὺς ἄλλους προέδρους κλπ. ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε σκόπιμον ὅπως ἀναλάβῃ τὰς συνεννοήσεις ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ὅστις καὶ ἕως τότε ἀντεπροσώπευε τὴν Ἐνωσιν Χημικῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Προέδρων.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν 11 1/4 π.μ. Ἐνῶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοιαύτας ἔλαβεν ἀποφάσεις κατὰ τὴν 22/9/44 τὴν 25/9/44 ἦτοι πρὸ τῆς παρελεύσεως 48ου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι παρενέπιπτε Κυριακὴ, ὑπεβλήθη ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας τῶν κ.κ. Νικολάου Καρνῆ, Κων)νου Μακρῆ, Μιχαὴλ Παλαιολιάννη, Ζωῆς Μελα-Ἰωαννίδου, Δημ. Μίχα, Εὐαγγέλου Σκυλακάκη, Ἰωάν. Κατράκη, Σπ. Μαρῆ, Θ. Παπαδοπούλου καὶ Βασιλείου Βλάχου, μὲ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι προτιμῶσι νὰ μὴ εἶναι μέλη ἀργούσης Ἐπιτροπῆς.

Συγχρόνως, κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας οἱ ἡγήτορες τῆς ἐν λόγῳ κινήσεως, τῆς ὁποίας ἤδη τοὺς ἀληθεῖς σκοποὺς ἕκαστος δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ, διὰ περιφορᾶς τοῦ γνωστοῦ ἤδη ἐγγράφου καὶ διὰ διαστρεβλώσεως τῶν πραγμάτων ἐν συγκεντρώσει ἣν ἀπέκλεισαν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπεδίωξαν αὐτοὶ οἱ ὑπέρμαχοι!!! τῶν Δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, ἐν ὀνόματι δῆθεν τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων, τὴν κατάργησιν τοῦ ὑφισταμένου Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., εἰς ὃ καὶ συμμετείχον δύο ἐκ τῶν ἡγητόρων τῆς κινήσεώς των.

Τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. οἱ συνάδελφοι Κοι Ν. Καρνῆς καὶ Κ. Μακρῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως τούτου ὑπέβαλον ἔγγραφον παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Συμβούλου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς ὑπὸ παραίτησιν Κους Συμβούλους τὴν ἀνάκλησιν τῶν παραιτήσεων των πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὅλως ἀδικαιολογήτου δημιουργίας ζητημάτων ἐκ τοῦ μὴ ὄντος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς στιγμὰς τὰς ὁποίας διηρχόμεθα ὑπὸ κατοχὴν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, ἐλευθεροί πλέον, θὰ ἐχωροῦμεν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ κατα-

στατικοῦ ἀπορροεύσας ὑποχρεώσεις ὡς ἀπὸ μακροῦ εἶχεν προκαθορισθῆ, ἦτοι πρὸς σύγκλησιν Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν προκήρυξιν ἀρχαιρεισίων.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τούτων τὸ Δ.Σ. ἐδέχθη ἐπιτροπὴν συναδέλφων, ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τὴν κατάργησιν τοῦ Δ.Σ. οἵτινες ἤξίωσαν εἰς ὕψος ἀπειλητικὸν νὰ τοὺς γνωσθῶσιν ἀμέσως αἱ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς καταργήσεως ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. ἐγνώρισε εἰς τοὺς περὶ οὗ ὁ λόγος συναδέλφους ὅτι ἐν καιρῷ θὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως. Κατὰ τὴν διαλογικὴν συζήτησιν ἐτονίσθη ἡ κατάπληξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὡς ἐκ τῆς στάσεως τῶν συναδέλφων ἐν προκειμένῳ, οἵτινες ἀποχωροῦντες ἐδήλωσαν ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως θὰ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ πᾶν ἔκτροπον ὅπερ ἤθελε συμβῆ εἰς τὴν Ἐνωσιν καὶ δὴ ἐντὸς αὐτῆς ταύτης τῆς αἰθούσης συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ.

Μετὰ μακρὰν διεξοδικήσιν συζήτησιν διεπιστώθη ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις τείνει εἰς τὸν ἐκ θεμελίων συγκλονισμόν τῆς Ἐνώσεως, ἐν ὁμοφωνίᾳ δὲ ἐγένετο παραδεκτόν, ὅτι, ἐφ' ὅσον ὑπὲρ τῶν κεινῶν τοσαύτας τὸ Δ.Σ. κατέβαλε προσπάθειαι δὲν ἦτο νοητὸν καὶ ἐπιτρεπτόν νὰ παρῶσχη καὶ εἰς τινὰς μόνον συναδέλφους ὑπὸ τὸ πρόσχημα αὐτόχρομα ἀστηρικτῶν αἰτιάσεων τὴν εὐχέρειαν τῆς ἠθελημένης παρερμηνείας τῆς πραγματικότητος, μὲ ὅλας τὰς ἐκ ταύτης ὀλεθρίας συνεπειάς.

Τὸ Δ.Σ. ἤδη ἀπὸ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου δι' ἀνακοινώσεως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως ἀνήγγειλε τὴν σύγκλησιν Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου.

Λυπεῖται δὲ ὅλως ἰδιαιτέρως, διότι εἶναι ὑποχρεωμένος σήμερον νὰ ἀναφέρῃ ὅτι, ἐνῶ πάντα ταῦτα ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς ἡγήτορας τῆς περὶ οὗ ἀνωτέρω κινήσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀποτρέψωσι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδιώξωσι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μεθόδων, αἵτινες, διὰ πρῶτην εὐτυχῶς φορὰν ἐλπίζομεν δὲ καὶ τελευταίαν, ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐνωσιν πρὸς παρέμβασιν Κρατικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον κατόπιν παρουσιάσεώς των εἰς τὸν Ὑπουργόν Ἐργασίας Κον Πορφυρογέννην, τὴν κύρηξιν ὡς ἐκπτώτου τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνάθεσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ε.Χ.

Τὸ Δ.Σ. ἔχον ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη ἦτο κατὰ βάσιν παράνομος ὅτι ἐπεχειρήθη διὰ πολιτικούς σκοποὺς, ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ πραγματικὴ πλειοψηφία τῶν συναδέλφων δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ καταδικάζῃ τὰς τοιαύτης φύσεως ἐνεργείας, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐντολήν τὴν ὁποίαν ὁμεῖς τοῦ ἐνεπιστεύθητε διὰ τῆς

ψήφου σας, έθεώρησε και πάλιν καθήκον του κατόπιν διαβήματος παρά τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας νά ζητήσῃ παρά τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας νά τοῦ καθορισθῆ ἄν ἔστω και ἐκ τυπικῶν μόνον λόγων θά ἦτο ὑποχρεωμένον νά ἐκτελέσῃ τὴν σχετικὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλαι αἱ πληροφορίαι ἅς ἐπὶ τῆς νομικῆς πλέον βάσεως τοῦ ζητήματος ἐζήτησε συνεφώνουν περὶ τοῦ ἐσφαλμένου τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Κατετέθη ὅθεν ἀπὸ τῆς 22/11/1944 προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας πρὸς τούτοις δὲ καὶ αἴτησις ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ταύτης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λυπεῖται ἔτι πλέον διότι, οἱ συνάδελφοι ἐζήτησαν, ἐν ἀπολύτῳ ὄντες ἐπιγνώσει τοῦ ὅτι δὲν ἀντεπροσώπευον τὰς γνώμας ἢ μικρὰς μειοψηφίας μόνον μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως τὴν διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἀποβολὴν ἡμῶν ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως, προτάξαντες μεταξὺ ἄλλων καὶ λόγους βασιζομένους εἰς δῆθεν νόμους, εἰς νόμους δηλαδὴ εἰδόντας τὸ φῶς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς. Διὰ τὸ κατὰ πόσον νόμοι δημιουργηθέντες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς ἔπρεπε νά προταθῶσι σήμερον ὅτε ἀπεκατάστησαν αἱ ἐλευθερίαι ἐπαφιέμεθα εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, τῶν συναδέλφων μας. Λυπούμεθα ὁμῶς διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά φέρωμεν εἰς γνώσιν τοῦ συνόλου τὸν τρόπον τοῦ ἐργάζεσθαι, τῶν ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν δῆθεν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀγωνισθέντων. Ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἀπέρριψε τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν περὶ ἀποβολῆς τοῦ Δ.Σ.

Ἡ διὰ τὴν 3/12/44 κληθεῖσα Γενικὴ Συνέλευσις, ἐλλείπει ἀπαρτίως, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 10/12/44 τελικῶς δὲ ματαιώθη λόγω τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Τὸ Δ.Σ. μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου προέβη εἰς διαβήματα παρά τοῖς ἀρμοδίοις διὰ τὸν διακανονισμόν τῶν ἀποδοχῶν τῶν χημικῶν ὑποστήριζον τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ διακανονισμὸς τῶν ἀποδοχῶν δεόν νά ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν προπολεμικῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, τῆς συλλογικῆς συμβάσεως δηλονότι, ἐν ἴσῃ τοῦλάχιστον ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν μεταξὺ προπολεμικοῦ ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου καὶ συγχρόνου ἡμερομισθίου σχέσιν.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε ἐν συνόψει τὸ ἔργον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως. Ἐάν βεβαίως αἱ γενικώτεραι συνθήκαι τὸ ἐπέτρεπον θά ἦτο δυνατόν νά εἶναι

πλέον ἀποδοτικόν. Δὲν πρέπει ὁμῶς νά λησμονώμεν ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς θητείας του, τῆς 18ης Μαΐου 1942 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐκάστη ἡμέρα ἦτο διὰ τὸ σύνολον χειροτέρα τῆς προηγουμένης. Δὲν πρέπει νά παραβλέπεται τὸ ὅτι ἐπλήγημεν καὶ ἐν τῷ συνόλῳ μας καὶ ὡς κλάδος ὅσον ὀλίγοι ἐφ' ὅσον οἱ ἐξ ἡμῶν ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι ἔχασαν τὸν συνήθη κύκλον ἐργασιῶν τῶν καὶ ὑπεχρέωθησαν νά προσανατολισθῶσι, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦτο δυνατόν, πρὸς ἄλλους κύκλους ἐργασιῶν, οἱ ἐξ ἡμῶν μισθωτοί, κατὰ τὸ πλεῖστον, περιήλθον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀνεργίας λόγω τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς βιομηχανίας, οἱ ἐξ ἡμῶν Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι Ο.Δ.Δ. εἰργάζοντο μὲν κατὰ τὸ δυνατόν, δυστυχῶς ὁμῶς δὲν ἡμείβοντο.

Ὁ τυφὸν εὐτυχῶς παρήλθε. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ εὐδία ἀποκαθίσταται καὶ ἐπὶ πολλὰς γενεὰς θά παρέχει τὴν θαλπωρὴν τῆς εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν καὶ δεκιμαζομένην ἀνθρωπότητα καὶ τὴν Πατρίδα μας. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποφασίστου συμμετοχῆς ὅλων μας εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐρειπίων, ἅτινα ἐπεσωρεύθησαν ἐπὶ τῆς Πατρίδος μας, εἶναι καθήκον ἐπιτακτικόν.

Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες, κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν των, πάντοτε ἀπέδειξαν ὅτι ὑπῆρξαν οἱ Δημιουργοί, οἱ θεματοφύλακες καὶ οἱ πρόμαχοι τῆς ἐννοίας τοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀδιάσειστοι βάσεις εἶναι ἡ Ἐλευθερία ἢ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἐργασία δι' ἡμῶν τῶν συγχρόνων ἀπαιτοῦσι νά συνεχίσωμε τὸ ἔργον των.

Ἦδη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως θεωρεῖ ὡς περαιωθὲν τὸ ἔργον του, καὶ καταθέτει τὴν ἐντολὴν μὲ τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν ὅτι τὸ προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νά ταυτίζεται πρὸς τὸ διὰ παραποιήσεως τῆς ἀληθείας δημαγωγεῖν ἢ ἐγκληματεῖν. Μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὑμεῖς οἱ συνάδελφοι ἐντολεῖς του κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θά ἐπεδιώκατε τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ἀνακουψάντων ζητημάτων, ἅς τοῦ ἐπιτραπῆ νά θεωρήσῃ ἑαυτὸ εὐτυχὲς διότι, ἀπὸ τῶν ἐπάλλεων του ὁ Δ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως, εἰς αὐτὸ ἔλαχεν ὁ κληρὸς, ἐν μέσῳ τῆς πρωτοφανοῦς διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν λαίλαπος καὶ τῶν δεινοπαθημάτων τῆς μικρᾶς μὲν τὴν ἔκτασιν πλὴν μεγάλης τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ἔργα Πατρίδος μας, ἐν ὀνόματι ὑμῶν τῶν συναδέλφων του νά ἐπωμισθῆ τὸ βάρος τῆς Διοικήσεως τῆς ἡμετέρας Ἐνώσεως καὶ νά θεωρήσῃ ὅτι ἐπέτελεσε τὸ καθήκον του καὶ μόνον τὸ καθήκον του.